

MALDOS INTENCIJOS

1. Už Taize susitikimą Briuselyje, kuriame dalyvaus daug mūsų brolių ir seserų. Kad tai būtų stiprus maldos, klausymosi ir atradimo laikas. Kad šeimos džiaugtųsi priimdamos tuos jaunuolius. Kad Briuselis, Europos centras, labiau atrastų Kristų ir parapijos atsigaulytų.
2. Kad šie jubiliejiniai metai būtų pilni dėkingumo ir kad dar labiau prisirištume prie Kristaus. Kad jubiliejus padėtų išsiskirti Kristuje, ir kad irtumės į misijos, maldos ir atsidavimo kitiems gilumą.
3. Už visą mūsų brolių Benedikto, Juozapo, Kirilo ir Paskalio nuotykių Konge tarp vargšų. Pradės veikti jų įsteigta mokyklėlė vargšams. Reikia, kad tikėjimas būtų veiklus meile. „Vaikai labai nori mokytis. Ta mokyklėlė mums yra visai nauja patirtis. Ji veiks pagal Tiberiados charizmą. Pavedame jūsų maldai visą tą projektą ir šeimas ar jaunus savanorius, kurie jiems padės. Viešpatie, palaimink juos ir visą didelę Kongo šalį.“
4. Už sesę Astą, kurios įvilktuvės bus kovo 25 d. Belgijoje. Taip pat paveskime Viešpačiui seserų bendruomenę.
5. Už Baltriškių brolius, jų ateities planus ir darbus. Už bažnyčios remontą, už varpinės statybą. Ir taip pat už atsivertimo, bendruomeniško gyvenimo ir misijų darbus...

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2009 m.
sausis–
kovas

Maldos bendrystė

Broliai, atėję į šv. Serafimo ermitažą, linki jums ramybės ir malonių kupinų metų

Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,
ramybės tau!

Šių naujų metų pradžioje noriu padėkoti jums už maldos bendrystę. Ir kartu su šv. Pauliumi linkiu: „Visuomet džiaukitės, be paliovos melskitės! Už viską dėkokite, nes to Dievas nori iš jūsų Kristuje Jėzuje. Negesinkite Dvasios! Pats ramybės Dievas jus tepsventina.“ (1 Tes 5, 16–23) Tie žodžiai gali atrodyti paprastas palinkėjimas Naujųjų metų pradžiai, bet džiaugsmas yra dovana, kurią reikia auginti kartu su jo sesute viltimi. Taigi būkite kupini vilties. Su mumis yra Prisikėlusis Kristus. Jis dar ateina. Žavėkimės, kad Jis suteikia mums savo gyvybę. Viskas išeina į gera mylintiems Dievą. Kai išgyvename kokius nors

sunkumus, kai ko nors nesuprantame, prisiminkime, ką sako senovinis tekstas: „Dievas tegali mylėti.“ Tas žinojimas nušviečia mūsų kelią ir suteikia mums tvirtą viltį.

2009 m. balandžio 25 d. brolija švęs 30-ąjį gyvavimo jubiliejų. Jau kelerius metus rašau apie savo pašaukimo istoriją, ir ta knyga bus išleista šia proga pavasarį. Prieš 30 metų daviau įžadus jo ekselencijai vyskupui Mathenui. Tie įžadai jau buvo Tiberiados užuomazga, viltis, atiduota į bažnyčios rankas ir jos priimta. Ta viltis manyje neišblėso. Viskas labai paprasta: duoti Bažnyčiai brolių ir seserų broliją, kuri gyventų meilės vienybėje, ieškotų Kristaus, gyventų pagal Evangeliją, mylėtų Bažnyčią ir padėtų kitiems atrasti lobius, kuriuos turi evangelizuodami.

Dėkoju Dievui už brolių ir seserų dovaną. Negaliu atsistebėti, kiek daug gerumo jis man parodė. Linkiu jums savo šeimose taip pat patirti Dievo geradarybę. Meldžiamės už jus visus, už jūsų šeimas ir visa tai, kas jums brangu. Kaip džiugu priklausyti didelei Bažnyčios šventei! Priimkite mano nuolankią maldą.

Brolis Morkus

Sesuo Katerina virtuvėje...

... ir brolis Siluanas

KALENDORIUS

Sausis

- Penkt. 2–4 d. 10 jaunuolių su Šv. Jono seserimis
- Sekm. 11 d. Šeimų diena
Vilkaviškyje
- Penkt. 17–18 d. „Bendrakeiviai“ iš Vilniaus su Elvyra
- Penkt. 23–31 d. Br. Bartas rekolekcijose
- Penkt. 23–25 d. Šv. Damijono grupės narių susitikimas
- Penkt. 31 d.– 1 d. Kauno J. Matulaičio parapijos jaunimo grupė su Daniele Šv. Damijono namų rekolekcijos
Latvių maldos grupės rekolekcijos

Vasaris

- Penkt. 6–8 d. Samariečių grupė
- Penkt. 13–15 d. 15 jaunuolių iš Kauno chorų
- Penkt. 20–22 d. 45 mokiniai iš Šiaulių
- Penkt. 27 d.– 1 d. Šv. Damijono maldos grupių susitikimas
Vaikinių savaitgalis

Kovas

- Penkt. 6–8 d. Paauglių savaitgalis
- Antr. 10–13 d. Šv. Damijono maldos grupės iš Kauno
- Penkt. 13–15 d. Mokymai, sesija
- Šešt. 21 d. Savaitgalis Šv. Damijono grupės nariams
- Penkt. 20–22 d. Misija į Kaišiadoris
- Šešt. 28–29 d. Pranciškoniško jaunimo rekolekcijos
- Ketv. 2 d. Savaitgalis sutuoktiniams
- Ketv. 9–12 d. Susitikimas mokykloje Degučiuose
- Ketv. 9–12 d. Velykų stovykla jaunimui

Kalėdų stovykla

EIKITE, SKELBKITE JIEMS GERAJĄ NAUJIENĄ

Apie brolių misijas mokyklose

Vienas iš brolių džiaugsmų yra aplankyti mokyklas. Dažniausiai per Adventą arba Gavėnią žmonės kviečia mus ateiti arba atvažiuoti evangelizuoti mokyklose.

Kas kviečia? Labai įvairiai... dažnai tikybos mokytoja, mokinys arba direktorius...

Mūsų brolijos reguloje ikūrėjas rašė apie tą misiją: ... *atsiliepti į tikybos mokytojų kvietimus. Savaimė suprantama, kad jaunimui reikia betarpiškų, gyvų liudijimų. Mokytojai pripažįsta, kad dėl mokymo sudėtingumo ir gyvenimo konteksto jie vis mažiau laisvi dirbant su jaunimu...*

Taigi, nuolankiai ateiti ir paprastai, be intelektualinių išvedžiojimų skelbti Jėzų tampa viena iš mokyklos misijų...

Mes važiuojame susitikti su moksleiviais su Šv. Damijono Kryžiumi, gitara ir šypsena. Lietuvoje jaunimas mus visada priima labai gražiai. Ar tai dėl to, kad mes esame užsieniečiai (kurie TAIP stengiasi kalbėti lietuviškai ☺), ar dėl to, kad jie tikrai trokšta išgirsti Gerąją Naujieną? Kad ir kaip ten būtų... ta misija yra svarbi tuo, kad dažniausiai tik mokykloje jaunas žmogus gali išgirsti apie Jėzų...

Koks susitikimo turinys? Visų pirma trumpai prisistatome, po to vienas ar kitas brolis (dažniausiai važiuojame dviese) papasakoja savo gyvenimo istoriją tikėjimo šviesoje. Giedame giesmę ir paliekame laiko klausimams užduoti. Klausimai būna labai įvairūs ir konkretūs... Kas yra pašaukimas? Kaip būti ištikimam draugystėje? Kaip pasitikėti savo šeimoje? Kodėl yra tiek kančios, jeigu Dievas yra meilė? Visada baigiame su malda, nes mūsų siekis – kad jaunas žmogus per tą trumpą susitikimą atrastų Kristų ir maldos džiaugsmą.

Pasvalio mokykloje baigiame susitikimą šlovindami Viešpatį

Prašome jūsų maldos, kad ši misija atneštų daug vaisių jaunuolių širdyse.

Br. Bartas

IRKIS Į GILUMĄ

Man džiugu pasidalinti su jumis kai kuriais ženklais, kurie paženklino mano amžinųjų įžadų šventumą spalio 4 d. šv. Pranciškaus šventėje.

Liturgijos pradžioje saulės spindulys apšvietė Mergelės Marijos statulą, stovinčią prie pulto. „Marija, noriu su tavimi ir kaip tu tarti „taip“. Aš, kaip ir tu, siekiu įvykdyti Dievo valią ir jai atsiduoti.“

Daugiau kaip 10 minučių minime ir kreipiamės į šventuosius, kurie yra Šventosios Dvasios šedevrai. „Jūs, visi Dievo šventieji, melskite už mus. Tegul jūsų pavyzdys ir užtarimas veda mane šventumo keliu.“

Brolis Frederikas davė amžinuosius
skaistumo, neturto ir
paklusnumo įžadus mūsų brolijoje

Meldžiuosi ir klausau tos šventųjų litanijos dalies gulėdamas kryžiumi: „Jei mes su juo numirėme, su juo ir gyvensime.“ (2 Tim 2, 11). Tai simbolizuoja krikštą, pagal kurį noriu gyventi atsidavęs, šis krikštas yra mirtis nuodėmei bei tamsybei ir visiškas pasišventimas Dievui. „Viešpatie, klusnumu, skastybe ir neturtu trokštu konkrečiai kasdien mirti sau, kad spinduliuočiau tavo meile.“

Brolis Morkus man dovanoja:

- įžadų kryžių, ir netgi du kryžius! Tiberiados kryžių, kurį vienas brolis išdrožė iš vyšnios medžio, – tai kryžius su pumpurais, nes kryžius yra gyvybės medis. Antrą koptų-pravoslavų stiliaus kryžių mano brolis vienuolis išdrožė iš Šventosios Žemės alyvmedžio. Šis kryžius primins man, kad melsčiausi už krikščionių vienybę. Brolis Morkus, įteikdamas kryžius, man sakė: „Priimk ir išgyvenk visą Velykų slėpinį: kryžių ir prisikėlimą. Tą kryžių gali laikyti rankoje. Jei laikysi Kristų už rankos, ištersi!“
- Bibliją: „Maitinkis Dievo žodžiu, ieškok jame Kristaus, trokšk jį pažinti vis tobuliau, nes jis tau apreiškia begalinę Tėvo meilę. Skaityk Žodį, laikyk jį savo atmintyje, skelbk jį!“

- Balandį: „Pašvęstas gyvenimas yra Šventosios Dvasios dovana. Leisk šiam švelniam tavo sielos svečiui tave vesti. Ji daro tave panašesnį į Kristų, pripildo tave Jo šviesos.“

Vyskupas ekselencija Warinas nepamiršo ir mano tėvų, dėkojo jiems, kad mokė mane mylėti Jėzų. „Dėkojame Frederiko mamai. Ant jos kelių gimė jo pašaukimas, kai išmokė jį Jėzaus vardo.“

Kaip siuntimo ženklą br. Morkus ir vyskupas barstė grūdus ant susirinkusių žmonių: „Neškite vaisių gausiai. Būkite tvirtai prisirišę prie Kristaus ir jo Bažnyčios. Tegul jūsų širdys, jūsų šeimos būna derlinga žemė, kurioje Kristaus meilė galės atsiskleisti.“

Ačiū jums visiems, kurie meldėtės už mane!

O Viešpatie, žaviuosi tikėjimo dovana, pašaukimo dovana. Kokia gili laimė galėti su pilnu pasitikėjimu atsiliiepti į tavo kvietimą: „Irkis į gilumą.“ (Lk 5, 4)

Br. Frederikas

„Atsigulęs kryžiumi, prisimenu savo krikštą, kuriuo noriu radikaliai gyventi; mirti nuodėmei ir tamsybei, kad visiškai pasišvęščiau Viešpačiui.“

Balandis simbolizuoja, kad pašvęstasis gyvenimas yra Šventosios Dvasios dovana. Leisk meiliam sielos svečiui vesti tave. Ji tave keičia pagal Kristaus pavidalą.

Mus nustebino triukšmingas muzikinis fonas, kai giedojome „Kyrie“ ir „Sanctus“. Brolis Emanuelis vos negavo širdies priepuolio per „Kyrie“ giesmę, kadangi orkestras, grojęs jam už nugaros, buvo vieno metro skersmens būgnų ir cimbolų grupė. Galvojom, kad apkursim. Garantuoju, kad Kinijoje niekas per mišias neužmiega.

RAMYBĖ IR PASITIKĖJIMAS – MŪSŲ JĖGA

Kiekvienais metais Advento pradžioje turime tris dienas dykumos. Tai yra ypatingas laikas, kada galime pasinerti į Dievo Žodį. Aš išvykau į Paštuvą. Mane palaikė seserų karmeličių malda. Buvau pasiryžęs perskaityti Izaijo knygą ir patyriau, kad Dievo Žodis yra gyvas. Jis mane uždegė. Savo Žodyje Dievas man buvo paskyręs pasimatymą. „Mano namai bus vadinami maldos namais, aš juos pripildysiu džiaugsmu“. Pranašas kviečia Izraelį pasikliauti Dievu, o ne savo kariuomene. „Grįžimu ir atsidavimu būsite išgelbėti; ramybė ir pasitikėjimas yra jūsų jėga.“ (Iz 30, 15) Žodis – kaip lietus ar sniegas, kurie laisto žemę, ją gaivina ir negrįžta pas Dievą, kol neišpildo savo tikslo. Tos kelios rekolekcijų dienos buvo tiesiog kvietimas būti nuolankiam Žodžiui, leisti malonei mane paveikti. „Dieve, esi mūsų Tėvas, mes esame molis, tu – mūsų puodžius, o mes tavo rankų darbas.“

Kitą savaitę brolis Emanuelis atvyko vesti mums seminaro apie psalmes. Jis mus mokė nagrinėti psalmes. Egzegezės darbas padeda atnaujinti mūsų malda, po jo kur kas patraukliau melstis psalmėmis. „Prie ramių tvenkinių gano. Jis atgaivina mano gyvastį.“ (Ps. 22)

Br. Pranciškus

Žiemos šaltis netrukdo mums dirbti.
Broliai linksmi veža senovinį gruodų valytuvą.

Pietums seserys ruošė nuostabų šventišką maistą: jų daržo pomidorų sriubą ir šviežių daržovių. Kaip visada Kinijoje baigiantis vaisėms reikia ką nors dainuoti. Brolis Žiuljenas pasinaudojo proga ir išmokė mus giesmę keturiais balsais, o sesė Kotryna pakvietė į improvizuotą šokių ratą. Tai buvo nepaprastai graži broliško džiaugsmo akimirka. Kai atėjo metas atsisveikinti, klebonas mums davė ženklą neišeiti iš kiemo. Netikintis gretimo kaimo gyventojas prekiauja arbūzais prie pat mūsų mašinos. Jis neturi mūsų pamatyti. Klebonas atvairuoja mašiną į kiemą, kad galėtume įlipti, kai vartai uždaryti, kad mūsų nepastebėtų. Automobilio stiklai tamsūs, tad galime išvažiuoti nepastebėti.

Pasidalinimas su sesėmis labai gražus. Viena sesė liudijo, kad prieš rekolekcijas svarstė galimybę išeiti iš vienuolyno, bet tas laikas atnaujino pašaukimą. Kita sesė pasiryžo gyventi visą gyvenimą Teresės nuolankumo ir pasitikėjimo mažuoju keleliu. 18 val. mišiose susirinko jaunimas, seserys ir pogrindžio katalikai. Bažnyčia buvo sausakimša, pilna judrių vaikų. Po vakarienės bažnyčioje užtraukėme užuolaidas ir prasidėjo šventė, kurioje dalyvavo visi. Jaunimui, susirinkusiam iš skirtingų vietų, labai patiko giesmės su judesiais. Jie labai juokėsi, nes mes, baltieji, nieko nesuprasdavome. Brolis Žiuljenas ir sesuo Kotryna vaidino pantomimą apie kai kuriuos šv. Teresėlės gyvenimo įvykius. Seserys paruošė vaidinimą apie žudiko Pranzinio atsivertimą Teresėlės maldų dėka. Ta vienuolė, kuri vaidino Pranzinį, labai įsijautė į savo vaidmenį ir susigraudino iki ašarų. Apie pusę vienuolikos susikrovėme daiktus, nes penktą valandą žadintuvas jau skaudžiai žadino iš miego. Pusę septynių automobiliu išvykome į piligrimų šventovę, kur kaimo žmonės vyksta 4 km anglies sunkvežimiu. Pusę aštuonių apie 300 žmonių susibūrė kalno papėdėje ir pradėjo Kryžiaus kelią. Brolis Žiuljenas truputį susijaudino sužinojęs, kad bus 21 stotelė, o jau iki pirmos stotelės užtrukome 35 min. Buvo išpuodinga pamatyti visus parapijiečius, besiklausančius pasauliečio parapijos vadovo giedamų maldų.

Kai Kryžiaus kelias baigėsi, visi tikintieji praėjo pro didelius vartus, vadinamus „Dangaus Vartais“, ir įėjo į didžiulį kiemą, kur stovi altorius, Pekino „Dangaus Šventyklos“ kopija. Už jo pastatyta bažnyčia pagal kinų senovinių pagodų stilių. Devintą valandą prasidėjo iškilmingos mišios visiems tos dienos piligrimams.

Atrasti tikėjimo grožį su šv. Pauliumi

Šiomet popiežius Benediktas siūlo mums atrasti labai patrauklią Pauliaus asmenybę. Tai ne tik pirmas Naujojo Testamento autorius, bet ir tas, kuris daugiausia rašė (Pauliui priskiriama 13 laišku). Apaštalų darbuose taip pat nemažai kalbama apie Pauliaus misijas ir įmantriai užbaigiamas jo asmenybės ir gyvenimo paveikslas. Taigi jis tampa mums vienu žinomiausių tų laikų „lyderių“. Kaip tada paaiškinti, kad mes jį taip blogai žinome? Jonas Krikštytojas, Marija Magdalieta mums atrodo labai simpatiški, o Paulius kai kuriuos truputį erzina. Ar jo gimimo dviejų tūkstančių metų jubiliejus atstatys teisybę? Pauliui, kurio turtingas ir gilus mokymas užima tokią svarbią vietą mūsų Biblijoje?

Kristaus mirties ir prisikėlimo slėpinį simbolizuoja kryžius ir kviečių varpos, šie simboliai atskleidžia nepaprastą ir besąlygišką Dievo meilę žmonijai

Šią vasarą su džiaugsmu perskaičiau šv. Pauliaus raštus ir niekur nemačiau, kad jis būtų toks valdingas moralizuotojas kaip kartais yra kaltinamas. Skaitydamas atradau naują draugą ir tėvą. Tiesa, jis ugningo būdo, bet dėl to, kad degte dega meile. Aš atradau žmogų, pagautą Kristaus, perkeistą ir pilną uolumo skelbti Evangeliją. Jis visiškai atsiliepė į Dievo šaukimą ir paliko viską: šeimą, tėvynę, įsitikinimus. Jam viskas tampa sąšlavomis palyginti su Kristaus pažinimu.

Priešingai nei dvylika, Paulius negyveno su Jėzumi, bet tai netrukde jam suvokti pamatinės Velykų slėpinio reikšmės tikėjimui. Beveik kiekviena eilutė byloja apie Dievo nepaprastumą ir veltui duodamą meilę, apreikštą Kristaus mirties ir prisikėlimo slėpinio. Mokinys savo ruožtu taip pat yra kviečiamas gyventi šiuo slėpiniu. Per kančias atsiveria gyvybės kelias Kristuje. Štai kodėl Paulius verkdamas rašo: „Daugelis elgiasi kaip Kristaus kryžiaus priešai.“ (Fil 3, 18) Tokie negali atsiversti naujam gyvenimui. Paulius, kuris nebuvo apsaugotas nuo sielos ir kūno kančios, yra išskirtinis liudytojas: tris kartus jis maldavo Dievą išimti iš jo kūno dyglį ir gavo atsakymą: „Gana tau mano malonės, nes mano galybė geriausiai pasireiškia silpnume“ (2 Kor 12, 9). Mat nepaisant kryžiaus, Paulius stipriai patyrė prisikėlimą naujam gyvenimui. Jis pamažu patyrė savo kūne, ką reiškia „būti išgelbėtam viltimi“ arba „žengti tikėjime“. Jam, kaip tikinčiam (kaip ir mums), ne viskas matoma, bet viskas pripildyta: Kristus prisikėlęs.

Kitas Pauliaus asmenybės bruožas, kuris mane sujaudina, yra jo dėmesingas švelnumas savo avių bandai. Klausykimės, su kokia meile jis jiems kalba: „Mano broliai, mano mylimieji ir išsiilgtieji, mano džiaugsme ir mano vainike, – tvirtai stovėkite Viešpatyje, mylimieji!“ (Fil 4, 1) „Jūsų tarpe buvome švelnūs, tarsi motina, globojanti savo kūdikius. Taip jus mylėdami, troškome pasidalyti su jumis ne tik Dievo Evangelija, bet ir savo gyvybe, nes tapote mums be galo brangūs.“ (1 Tes 2, 7–9) „Mano meilė jums visiems Kristuje Jėzuje!“ (1 Kor 16, 24) Ir netrūksta kitų pavyzdžių, nes Paulius myli savo vaikus pačia Kristaus meile. Jis taip kalba galatams: „Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus“ (Gal 2, 20). Todėl ir lengviau suprasti, kodėl jis kartais taip pyksta: ne dėl to, kad jis valdingas, o dėl jo pavydžios meilės bendruomenėms ir dėl prisirišimo prie Evangelijos.

Brolis Morkus pasiūlė pastatyti spektaklį apie šv. Paulių remiantis tuo, ką Dievo Žodis sako apie jį. Tai bus evangelizacijos spektaklis su giesmėmis, šokiais apie šv. Pauliaus gyvenimą ir su jo mokymais, skirtas supažindinti žiūrovus su neapsakomu mūsų tikėjimo grožiu. Taip norisi su Pauliumi sušukti: „Kokia didi ir besąlygiška Dievo meilė apreikšta Jėzuje.“ Na, teologai ir egzegetai turbūt nusivils, nes tema tokia turtinga ir subtili...

Ir geriau jį pažinti, tai yra su juo „suvokti kartu su visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta bet kokį žinojimą“ (Ef 3, 18–19). Šv. Pauliau, tegul tavo uolumas mylėti Kristų mus sugrąžina prie tikėjimo šerdies, o jo stropumas skelbti Evangeliją būna mums pavyzdys.

Šv. Pauliau, melski už mus!

Br. Ivanas

MISIJA Į KINIJĄ

Brolis Emanuelis praleido savaitę Baltriškėse, jis mums plačiai pasakojo apie kelionę šią vasarą į Kiniją. Štai keli išpūdžiai.

Kelias suplanuotas jaunimo stovyklas teko atšaukti dėl padidėjusio valdžios spaudimo dėl olimpinių žaidynių. Paskutinę minutę Viešpats davė mums progą vesti rekolekcijas pogrindžio vienuoliams ir tuo pat metu surengti stovyklą, kurioje dalyvavo apie 100 jaunuolių.

Kryžiaus kelio pradžia 6 val.

Šią savaitę sesės nakvoja mažoje neoficialioje mokykloje, paslėptoje viduryje kaimo, kuriame daug katalikų, ypač iš oficialios bažnyčios. Čia daugiau negu 80 proc. gyventojų katalikai. Seserys gyvena labai kukliai, be patogumų, bet labai džiaugiasi galėdamos būti kartu. Visus metus jos išsibarsčiusios po 5 ar 6 vyskupijas, po 2, 3, 4 seseris. Vienos moko katekizmo, kitos kepa komunikantus ar siuvinėja arnotus, išlaiko mažą ambulatoriją. Kitos mokosi dideliuose miestuose, kad galėtų gauti pasaulietišką darbą ir finansiskai padėti bendruomenei sudurti galų su galu. Nemaloniausia, kad neturi nuolatinės gyvenamosios vietos. Jos neturi savo būsto, nakvoja pas katalikų šeimas ir meldžiasi kur tik gali.